

Zbigniew Janczewski

Kollokwium habilitacyjne ks. dra Józefa Wroceńskiego

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 41/3-4, 297-298

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kolokwium habilitacyjne ks. dra Józefa Wroczeńskiego

W dniu 23 czerwca 1998 roku odbyło się na Wydziale Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie kolokwium habilitacyjne ks. dra Józefa Wroczeńskiego, kapłana ze Zgromadzenia Księży Sercanów, adiunkta Katedry Kościelnego Prawa Osobowego. Podstawą przewodu była rozprawa zatytułowana *Rola i zadania prezbiterium w życiu Kościoła partykularnego*. Recenzentami pracy byli: ks. prof. dr hab. Henryk Misztal z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, ks. prof. dr hab. Jan Duch z Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz ks. prof. dr hab. Józef Krukowski z Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Kolokwium habilitacyjne przewodził ks. prof. dr hab. Wojciech Góralski, Dziekan Wydziału.

Do owoców Soboru Watykańskiego II należy niewątpliwie dowartościowanie instytucji prezbiterium, grona kapłanów obecnego już w Kościele pierwszych wieków chrześcijaństwa i spełniającego w nim istotną rolę. To dowartościowanie stało się możliwe między innymi dzięki postępowi studiów patrystycznych i historyczno-liturgicznych, jaki dokonał się w pierwszej połowie dwudziestego wieku. Chrystocentryczne i eklezjocentryczne ujęcie kapłaństwa przez Sobór ukazało w nowym świetle zadania jakie zostały powierzone prezbiterium pojętemu jako wspólnota kapłanów działająca w Kościele partykularnym. Tematyka prezbiterium stała się więc główną treścią rozprawy habilitacyjnej ks. dra Józefa Wroczeńskiego.

Rozprawa składa się z pięciu rozdziałów, a także ze wstępu, wykazu skrótów, zakończenia, bibliografii oraz dwóch streszczeń: w języku angielskim i włoskim. Zawiera 373 strony, ukazała się nakładem Wydawnictwa ATK.

Autor w rozdziale pierwszym, zatytułowanym *Prezbiterium w Kościele pierwszych wieków* przedstawia rolę prezbiterium w świetle Pisma św. oraz w czasach apostoelskich i poapostoelskich. W kolejnym rozdziale zajmuje się przyczynami rozproszenia prezbiterów, postępującym począwszy od IV wieku i formami nawiązywania przez nich łączności między sobą. Trzeci rozdział posłużył Autorowi do przedstawienia prac i projektów Soboru Watykańskiego II dotyczących udziału prezbiterów w kierowaniu diecezją. Z kolei w czwartym rozdziale, wydaje się najważniejszym w pracy, ks. J. Wroczeński ukazał prezbiterium w świetle Vaticanum II i prawodawstwa posoborowego. Ostatni rozdział nosi tytuł: *Rada Kapłańska jako współczesny wyraz udziału prezbiterium w życiu Kościoła partykularnego*.

Rozprawa została napisana zwięzłym i jasnym językiem. W swoich badaniach Autor zastosował metody: historyczną oraz opisu i analizy tekstów źródłowych. W pracy zwraca uwagę bardzo obszerna bibliografia, na którą składają się liczne materiały źródłowe, a także opracowania autorów polskich i zagranicznych. Szczególnie interesujące jest ukazanie instytucji prezbiterium w szerokim kontekście historycznym, praktycznie od czasów apostołskich. Trzeba również podkreślić odważną próbę Autora podjęcia się wyjaśnienia przyczyn utraty swojego pierwotnego znaczenia w Kościele Kapituł katedralnych i Synodów diecezjalnych. Rozprawa habilitacyjna autorstwa ks. Józefa W r o c e ń s k i e g o, stanowi poważny wkład w badaniach nad niezwykle ważnym gremium działającym od czasów Kościoła pierwotnego, jakim jest prezbiterium, czyli wspólnota kapłanów danego Kościoła partykularnego.

Rada Wydziału Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, biorąc pod uwagę pozytywną ocenę rozprawy habilitacyjnej, całego dorobku naukowego i kolokwium habilitacyjnego w tajnym głosowaniu podjęła uchwałę w sprawie nadania ks. dr Józefowi W r o c e ń s k i e m u stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa kanonicznego.

Ks. Zbigniew Janczewski

Doktorat ks. Witolda Adamczewskiego

W dniu 17 marca 1998 r. odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej ks. mgra Witolda A d a m c z e w s k i e g o, kapłana Towarzystwa Jezusowego, absolwenta Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie. Doktorant przedstawił Radzie Wydziału rozprawę pt. *Małżeństwo we współczesnych umowach Stolicy Apostolskiej z państwami*, której promotorem był ks. prof. dr hab. Wojciech G ó r a l s k i, kierownik Katedry Kościelnego Prawa Małżeńskiego i Rodzinnego. Recenzentami pracy byli: prof. dr hab. bp Tadeusz P i e r o n e k /PAT/ i ks. prof. dr hab. Józef K r u k o w s k i /ATK/. Ks. mgr Witold A d a m c z e w s k i w swojej pracy podjął próbę całościowego ukazania problematyki małżeństwa pojawiającej się we współczesnych umowach konkordatowych. Autor przebadał umowy zawarte przez Stolicę Apostolską po Soborze Watykańskim II z następującymi państwami: Portugalią /1973/, Kolumbią /1975/, Hiszpanią /1979/, Włochami /1984/, Maltą /1993/, Polską /1993/ i Chorwacją /1996/ wskazując na ewolucję zapisów konkordatowych dotyczących małżeństwa. Praca została podzielona na dwie części, które z kolei dzielą się na rozdziały.

W pierwszej części pracy Autor zajął się problemem uznawania skutków cywilnych małżeństwa kanonicznego, wskazując na te elementy aktualnych syste-